

som helst med lande at gøre, som lå uden for Europa.

Socialdemokratiets tidligere statsminister, Anker Jørgensen, tog i 1978 det første skridt til at få brudt denne gode tradition, og siden da har der altså ikke været grænser for, hvad Nordisk Råd har villet involvere sig i. Og det kan jo synes mærkeligt, når man inden for nøjagtig den samme epoke har fået oprettet andre internationale fora, OSCE og lignende, hvor de samme parlamentarikere kan debattere nøjagtigt de samme ting.

Fremskridtspartiet ønsker det nordiske samarbejde. Vi går ind for, at den fælles kulturarv bliver styrket. Vi er helt overbevist om, at det sker i masser af de regeringsorganer og embedsplaner, som findes, og som koster det danske samfund 175 mio. kr. om året.

Jeg er helt enig med SF's ordfører, som sagde, at det er vigtigere, at de nordiske borgere mødes, end at parlamentarikerne rejser til en eller anden nordisk hovedstad og står og debatterer det, som de debatterer på mange andre hold. Jeg tror – og det er et frit citat efter hukommelsen – at det var i 1975, ellers var det i 1974, at SF's medlem af Nordisk Råd, hr. Poul Dam, sagde, at der kun var tre brancher, som ville opdage det, hvis man nedlagde Nordisk Råd. Den ene var trykkeribranchen, den andet var restaurationsbranchen, og den tredje var rejsebureaubranchen. Det var rigtigt, da hr. Poul Dam sagde det for mere end 20 år siden, og det er lige så rigtigt i dag.

I Fremskridtspartiet har vi den opfattelse, at den danske regering på de niveauer, hvor man nu har samarbejde med de andre nordiske lande, skal styrke dette samarbejde og så se at få den parlamentariske forsamling nedlagt. Den selskabsklub fortjener ikke at fortsætte. Så kan man styrke andre dele af det nordiske samarbejde.

Jeg havde en personlig oplevelse, som var skrækindjagende for mig. Jeg startede som medlem i Nordisk Råd i 1973, kom ind mere end ti år senere som suppleant i de samme udvalg og opdagede, at mange af de forslag, som jeg havde været ordfører på ti år tidligere, stadig væk lå der, uden at der var sket noget som helst med dem.

Og må jeg så ikke godt give Folketingets formand og Folketingets Præsidium et godt råd. Jeg ved ikke, om det er tilladt fra talerstolen, men jeg vover det alligevel. Hvad i alverden er meningen i, at Folketinget fortsat holder møde-

fri uge, som om Nordisk Råd stadig væk havde session i februar? Er det, fordi vi synes, at vi fortjener ikke alene en vinterferie, men en ekstra uges ferie? Jeg synes, at man skal holde op med det. Nu er man da i hvert fald holdt op med at kalde det Nordisk Råd-ugen i kalenderen, for det er dog for provokerende.

Men som sagt, selv om det kun koster 9 mio. kr. at have den her selskabsforening, så er det et af de steder, hvor vi gerne vil spare, og vi kommer til et forslag senere på dagen, hvor vi meget gerne vil overføre pengene, bl.a. til boligstøtte for de svage pensionister.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Fru Kirsten Jacobsen er jo inciterende at høre på, når hun bliver indigneret og kritiserer tingene fra denne talerstol. Vi fik at vide, at fra 1973 til 1983 var der intet sket i Nordisk Råd. Det er klart kritisabelt.

Som sagt så synes jeg, at kritik er godt, men det er ikke nogen skade til, hvis den også bare i noget omfang baserer sig på virkeligheden, og hvis nu fru Kirsten Jacobsen havde hørt efter denne debat eller den tilsvarende, vi havde sidste år, jeg tror sågar også forrige år, så ville hun måske have kunnet konstatere, at Nordisk Råds arbejde er totalt omkalfatret. Det er blevet et arbejde baseret på de partipolitiske grupper.

Jeg har altid som eksempel på, at det burde laves om, brugt det, at jeg tidligere fandt det temmelig mærkværdigt, at man forventede, at jeg skulle være mere enig med hr. Poulsgaard i Nordisk Råd, end jeg skulle være med mine socialdemokratiske kolleger. Nu er jeg kun forpligtet over for mine socialdemokratiske kolleger, og det giver faktisk væsentlig mere seriositet i arbejdet.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg er helt enig med fru Dorte Bennedsen i, at det ville have været naturstridigt af fru Dorte Bennedsen at være mere enig med hr. Poulsgaard end med sine socialdemokratiske kolleger.

Jeg var også helt enig i den kritik, som var på det tidspunkt. Jeg har fulgt med i debatten, og jeg ved godt, at arbejdet i Nordisk Råd er fuldstændig omkalfatret, men det, jeg kritiserede nu, var, at det arbejde, der i dag finder sted i Nordisk Råd, finder sideløbende sted i andre organer, hvor de samme nordiske landes parla-